

Ambasador Węgierskiej Republiki Ludowej złożył listy uwierzytelniające Przewodniczącemu Rady Państwa

Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki przyjął 14 bm. na audiencji Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Węgierskiej Republiki Ludowej w Polsce Zoltána Szánta, który złożył Przewodniczącemu Rady Państwa swe listy uwierzytelniające.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

CENA 20 GR.

Słowo Ludu

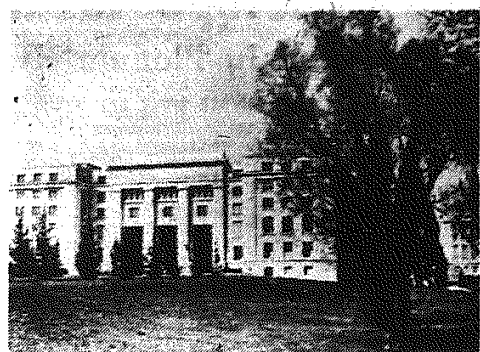
Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI, Nr 168 (1879)

KIELCE, SOBOTA — NIEDZIELA, 16 — 17 LIPCA 1955 R.

GENEWA — PAŁAC NARODÓW

Tu w poniedziałek zbiorą się po raz pierwszy od 10 lat szefowie rządów 4-ch mocarstw

Pałac Narodów, w którym obradować będą szefowie rządów czterech mocarstw.

Po to jedziemy do Genewy: aby spokój i pewność stały się trwałym udziałem naszego pokolenia i przyszłych pokoleń

Oświadczenie delegacji radzieckiej na konferencję genewską

MOSKWA (PAP). 15 bm. odbyła się na Kremlu konferencja prasowa radzieckiej delegacji rządowej udającej się do Genewy na konferencję szefów rządów czterech mocarstw. Na konferencji obecni byli liczni dziennikarze oświadczenie delegacji rządowej udającej się do Genewy.

W konferencji prasowej wzięli udział N. S. CHRUSZCZOW, W. M. MOŁOTOW, G. K. ŻUKOW, I. A. GROMYKO. Poniżej podajemy tekst oświadczenia delegacji radzieckiej.

Radziecka delegacja rządowa udaje się do Genewy po to, aby szczerze omówić z innymi wielkimi mocarstwami najważniejsze problemy międzynarodowe, aby znaleźć wspólny język i dzięki wspólnym wysiłkom doprowadzić do osłabienia napięcia międzynarodowego i do wzmożenia zaufania w stosunkach między państwami.

Najgłębszym dążeniem wszystkich narodów jest dążenie do pokoju. Jest to zrozumiałe. Zarówno pierwsza, jak i druga wojna światowa przyniosły ludzkości niezliczone ofiary. Dziś polityka „zimnej wojny”, rozdeptane budżety wojskowe i wysięg brojeń kładą na barki mas ludowych olbrzymie ciężary, wywołują trwogę i obawy o przyszłość. Ludzie mogą oddychać pełną pierśią tylko wówczas, gdy są pewni jutrzejszego dnia i wiedzą z pewnością, że ani im, ani ich dzieciom nie grożą powtórne klęski wojny, że mogą żyć i pracować w spokoju.

Na Zachodzie mówi się często o niebezpieczeństwie zagrażającym rzekomo ze strony Związku Radzieckiego. Pod tym pretekstem montuje się bloki wojskowe i zakłada się bazy wojskowe wokół naszego kraju. Nigdy nie zamierzaliśmy i nie zamierzamy napadać na kogokolwiek; — jest to sprzeczne z naszymi zasadami, z naszą konsekwentną polityką pokoju. Jednakże, widząc przygotowania wojenne innych państw, nie możemy, oczywiście, nie podejmować kroków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa naszego kra-

Kuo Mo-žo pozdrawia młodzież biorącą udział w Festiwalu

Do Międzynarodowego Komitetu Przygotowawczego V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie wpłynęło pismo od przewodniczącego Ogólnochińskiego Komitetu Obradców Pokoju i prezydenta Chińskiej Akademii Nauk —

„Serdecznie pozdrawiam V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w walce o pokój i przyjaźń. Młodzież i studenci są przyszłością świata. Im silniejsza ich przyjaźń, tym silniejsza gwarancja światowego pokoju. Gdy przyszły przyjdzie światła nadziei, realizacja polityki siły i zagrożenie atomowe upadnie. Wyżej standard pokoju! Macie poparcie ludzi dobrej woli całego świata!”

Młodzież kop. „Staszic” realizuje Czyn Festiwalowy

Organizacja ZMP-owska w kopalni „Staszic” w okresie przedfestiwalowym znacznie ożywiła swoją działalność. W ostatnich dniach na terenie kopalni zorganizowano kilkanaście trygand młodzieżowych, które osłagały już dobre wyniki w pracy. Tak np. na wydziale elektrycznym powstały 4 trygandy.

Marian Łada wraz ze swą bratnią rodziną będzie wydobyl dziennie 1 tonę rudy więcej niż dotychczas.

Brygada Władysława Kowalskiego wydobędzie dodatkowo jeszcze w bm. 10 ton rudy.

Kolo PBK złożyło dwie brygady i zobowiązało się miesięcznie nie wykonać 4 mb. chodnika ponad plan.

ZMP-owcy obsługujący parowóz M. Barwickiego wywieźli dodatkowo 30 ton rudy.

Młodzież zatrudniona w admistracji przpracuje jeden dzień przy zrywaniu w spółdzielni produkcyjnej w Jezioroku.

E. Busiek, korespondent

Na Międzynarodowych Targach Poznańskich

No objeżyli Słowa firm wzbudziły. Maszynę i urządzenia firm z Turynu i Mediolanu. Pol. — CAP.

ju. Mamy armię, zdaniem naszym bardzo dobrą armię, wyposażoną całkowicie w niezbędny sprzęt techniczny.

Jednakże nie chcemy i nie chcemy wojny, i uważamy za swój święty obowiązek dążyć do wszelkich starań, aby zamilsał dzisiejszy napięta w stosunkach międzynarodowych ustaliła się atmosfera zaufania, wzajemnego zrozumienia i rzetelnej współpracy. Pozwoliłoby to państwom przeznaczyć dla dobra narodów — na budowę domów mieszkalnych, szkół, zakładów produkcyjnych, fabryk i elektrowni, na rozwój nauki i kultury te olbrzymie środki, które dziś wydawane są na uzbrojenia.

Wielkim zwycięstwem sprawy pokoju byłoby stworzenie w Europie systemu bezpieczeństwa zbiorowego z udziałem również innych państw. Jesteśmy głęboko przekonani, że jest to sprawa realna: narody Europy mogą żyć w pokoju i przyjaźni, nie odczuwając lęku jeden przed drugim.

Słynąca się nieraz, że pokojowemu rozwiązaniu spornych problemów międzynarodowych przeszkadza różnica ustroju społecznych i państwowych tych lub innych państw. Ale ustroj społeczny i państwowy to przecież sprawa wewnętrzna narodu każdego kraju. Niekiedy politykom zagranicznym może nie podobać się wiele rzeczy w panujących u nas porządkach, tak samo jak nam może nie podobać się wiele rzeczy u nich. Ale dlaczego odmiennosci ustroju społecznego i państwowego ma przeszkadzać narodem żyć w pokoju i odnosić się nawzajem do siebie z szacunkiem oraz rozwijać z wzajemną korzyścią stosunki handlowe i kulturalne?

Niekiedy uważają, że kapitalizm jest lepszy od socjalizmu. Jesteśmy przekonani, że jest wręcz przeciwnie. Sporu tego nie można rozstrzygnąć przy użyciu siły, przy pomocy wojny. Niechaj każdy doprowadzi swej słuszności w pokojowej rywalizacji gospodarczej.

Na świecie jest wiele nie rozwiązanych, spornych problemów. Problemy takie będą istniały również w przyszłości. Takie już jest życie. Problemy te możemy i powinniśmy cierpliwie i lojalnie omawiać przy okrągłym stole, możemy i powinniśmy znajdować dla nich pokojowe rozwiązania. Jest takie powiedzenie, że nawet klepski pokój lepszy jest od dobrej klótni. A jeśli wytyczymy wszystkie siły i doprowadzimy nie do zięga, lecz do dobrego, prawdziwego pokoju — to miliony ludzi we wszystkich krajach odczną z ulgą. Zostaną oni uwolnieni od lęku przed groźbą nowej wojny, będą mogli żyć i pracować w spokoju i bez obaw. I ten spokój i pewność staną się trwałym udziałem nie tylko naszego pokolenia, lecz także przyszłych pokoleń.

Po to właśnie jedziemy do Genewy. Należy byłoby przypuszczenie, że na konferencji tej zdołamy rozwiązać wszystkie skomplikowane problemy międzynarodowe. Jeśli jednak wszyscy uczestnicy konferencji wykażą dobrą wolę i będą szczerze dążyć do osiągnięcia porozumienia, to niewątpliwie zdołamy znaleźć wspólny język i wytyczyć realne drogi do skutecznego rozwiązania najbardziej doniosłych problemów, od których zależy pokój i dobrobyt narodów.

Nie ulega wątpliwości, że osiągnięcie szczytnych celów stojących przed konferencją będzie wymagało znacznych wysiłków. Delegacja radziecka oświadcza, że ze swej strony podejmie takie wysiłki. Mamy nadzieję, że uczynią to także pozostali uczestnicy konferencji.

W miastach i wsiach całego kraju — przygotowania do Święta 22 Lipca

W przededniu Święta Odrodzenia naród polski otrzyma dar narodów radzieckich — Pałac Kultury i Nauki

W całym kraju, w miastach, osiedlach i wsiach, trwają przygotowania do Święta Odrodzenia — 22 Lipca. Obchody, które połączone będą z zakończeniem roku 10-lecia Polskiej Ludowej, zapowiadają się bardzo uroczyste. Centralne uroczystości odbędą się w Warszawie.

W przededniu Święta Odrodzenia naród polski otrzyma do użytku dar narodów Związku Radzieckiego — Pałac Kultury i Nauki im. J. Stalina w Warszawie. W godzinach wieczornych w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki odbędzie się centralna akademie.

Uroczyste obchody będzie lud stolicy oraz dziesiątki delegacji ze wszystkich stron Polski dzień 22 Lipca. Przed południem wielka, nowożytna akcja — przed Pałacem Kultury i Nauki festiwal wojskowy oraz wielki pochód młodzieży i sportowców.

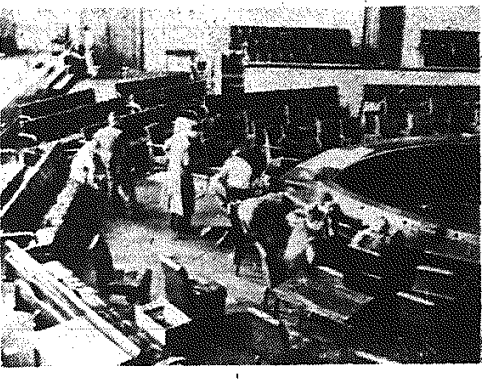
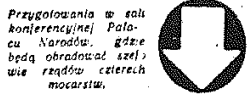
Liczne delegacje zagraniczne przybyły do Warszawy na uroczystości 22 Lipca

Na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą przybyły do naszego kraju — podobnie jak w latach ubiegłych — liczne delegacje towarzyszy przyjaźni z Polska, działających w Anglii, Austrii, Finlandii, Francji, Niemczech, Republice Federalnej, Szwecji i we Włoszech.

Po południu — zgodnie z wieloletnią już tradycją nazwiska święta narodowych na wszystkich placach Warszawy, w ogrodach, na nadwiślańskich bulwarach odbędzie się „dziesiątka” zabaw, występów z udziałem najlepszych artystów warszawskich teatrów, wyświetlana będą filmy na otwartym powietrzu. Wiceprezesa organizatorzy przygotowują wielki pokaz ognistych sztuczek nad brzegami Wisły.

W dniach 20 i 21 bm. w całym kraju odbędzie się uroczyste sejmie rad narodowych wszystkich szczebli, na których zostaną podsumowane dorobek 10 lat władzy ludowej na danym terenie. Przygotowując się do tych sejmów, działacze rad narodowych czynią przegląd dotychczasowego stanu realizacji podstawowych zadań programów Frontu Narodowego, a równocześnie przeglad zadań, które na danym terenie będą już wkrótce wykonywane. W zakładach pracy na terenie miast i wsi oraz w poszczególnych gromadach odbędzie się uroczyste akademie.

We wszystkich miastach, osiedlach i wsiach w godzinach popołudniowych 22 Lipca odbędzie się barwne festyny i zabawy ludowe. Przygotowywane są również atrakcyjne imprezy sportowe i kulturalne.

Przygotowania w sali konferencyjnej Pałacu Narodów, gdzie będą obradować szefowie rządów czterech mocarstw.

Oświadczenie TASS w kwestii niemieckiej zawiera propozycje służące sprawie pokoju

Dziś oczekuje się deklaracji Adenauera Echa zagraniczne oświadczenia TASS

BERLIN PAP. Jak podaje zachodnio-niemiecka agencja prasowa DPA, rząd bniński usiłując w sobotę do oświadczenia agencji TASS w sprawie zjednoczenia Niemiec. Przepuszcza się, że Adenauer osobiście złoży deklarcję w tej sprawie w Bundestagu.

BERLIN PAP. Oświadczenie TASS w kwestii niemieckiej jest nadal głównym tematem komentarzy prasy zachodnio-niemieckiej. „W kołach dobrze poinformowanych — pisze Berliner Morgenpost — oczekuje się w sobotę ważnej deklaracji rządowej kanclerza federalnego. Dr Adenauer — jak twierdzą — ustosunkuje się do posiedzenia Bundestagu do oświadczenia radzieckiego w kwestii niemieckiej i jednocześnie formuluje życzenia niemieckie wobec rozpoczynającej się 18 lipca konferencji czterech rządów federalnych, że oświadczenie radzieckie jest „wnikliwie badane w ministerstwie spraw zagranicznych”. Dziennik „Die Welt” zamieszcza wiadomość o reakcji bnińskich kół politycznych na oświadczenie TASS w kwestii niemieckiej pt. „Rozczarowanie w Bonn”. Jednocześnie

Obchody rocznicy zdobycia Bastylii we Francji i za granicą

PARYŻ (PAP) — W związku z narodowym świętem Francji — 14 lipca (rocznica zdobycia Bastylii) rano odbyła się w Paryżu defilada wojskowa. Na defiladzie obecni byli prezydent Republiki Rene Coty, premier Edgar Faure, członkowie rządu, deputowani do parlamentu, członkowie korpusu dyplomatycznego.

Defilady wojskowe odbyły się także w Marsylii, Tuluzie, Lyonie, Strasburgu i w wielu innych miastach Francji.

Jak wiadomo, rząd zakazał odbicia tradycyjnego pochodu ludzi pfracy od Placu Bastylii do Placu des Nations. W związku z tym w szeregach dzielnic Paryża, jak również w niektórych innych miastach Francji, odbyły się wielce ludności pracowniczej. Wiece odbywały się pod hasłem walki o pokój i o pominięcie wyklki konferencji w Genewie.

»Tydzień Miczurinowski« spopularyzuje najnowsze zdobycze agrobiologii i agrotechniki

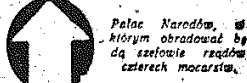
Wiele różnorodnych imprez odbędzie się na terenie wielkim podczas obchodu tegorocznego Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Ciekawą innowacją stanowić będzie organizowany przez TPP-R, ZSCH, CRS i Zw. Zaw. Prac. Rolnych i Leśnych w dniach od 11 do 18 września — „Tydzień Miczurinowski”. Założeniem „Tygodnia” jest dalsza spopularyzacja najnowszych zdobyczy agrobiologii i agrotechniki radzieckiej, radzieckich i polskich doświadczeń w walce o rozwój i upomnienie kolektywnej gospodarki rolnej, ukazanie najlepszych wyników uzyskanych w produkcji roślinnej, hodowli zwierząt i kulturalnej.

PRZYJĘCIE W AMBASADZIE FRANCJI W WARSZAWIE 14 bm. — w dniu święta narodowego Francji ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Francji w Polsce hr. Pierre de Leusse wydal przyjęcie w swej rezydencji w Warszawie.

Na przyjęcie przybyli: prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, pierwszy zastępca prezesa Rady Ministrów Zenon Nowak, zastępcy przewodniczącego Rady Państwa: marszałek Sejmu Jan Dembowski i Wacław Barcikowski, minister spraw zagranicznych Stanisław Skrzyszewski, członkowie Rady Państwa i rządu PRL. Obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego.

ROZCZNIĘCIE ZDOBYCIA BASTYLII OCHODZIŁY WSPÓLNIE DZIECI POLSKIE Z FRANCJI I KRAJU W otoczeniu leśnymi gośćmi, przez które płyną wariacje polki, malowniczych Duszników — Zdroju, przebywa obecnie kilkadziesiąt dzieci polskich górników z północnej Francji i Belgii. Wraz z dziećmi z Polonią zagraniczną spędza tu wesołą wakacje młodzież ze szkół warszawskich, polskich i żyrdawskich. 14 lipca br., w dniu święta narodowego Francji, wszystkie dzieci obchodzą wspólnie rocznicę zdobycia Bastylii. Podobne uroczystości odbyły się w innych ośrodkach, gdzie spędzają wakacje dzieci polskie z Francji.

PRZYJĘCIE W AMBASADZIE FRANCUSKIEJ W MOSKWIE MOSKWA (PAP) — 14 bm. — z okazji święta narodowego Francji, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Republiki Francuskiej w ZSRR wydal przyjęcie. Na przyjęciu obecni byli: N. A. Bulganin, N. S. Chruszczow, L. M. Kaganowicz, G. M. Malenkow, A. I. Mikojan, W. M. Mołotow, M. G. Pierwuchin, oraz wiele innych wybitnych osobistości radzieckich.

Liczebność ludności kuli ziemskiej wynosi 2.528 milionów NOWY JORK (PAP) Sekretariat ONZ opublikował sprawozdanie stwierdzające, że liczebność ludności kuli ziemskiej w połowie 1954 r. wynosiła 2.528 milionów — o 35 milionów więcej niż w roku poprzednim.

Ze sportu

Nowe rekordy Polski na stadionie w Oslo

OSLO (Informacja własna) — W międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych, które odbyły się tu w dniach od 14 do 15 lipca, brało udział trzech naszych reprezentantów, a mianowicie: Chromik, Sidło i Sut. Wszyscy trzej Polacy odnieśli w swych konkurencjach czyste sukcesy.

W pierwszym dniu zawodów Rut w ruskie miotanie osiągnął pierwsze miejsce wynikiem 60.15 m ustanawiając jednocześnie nowy rekord Polski. Pokonał on między innymi byłego mistrza świata Strandlęgo (Norwegia).

W drugim dniu zawodów Chromik startując w biegu na 1.500 m uzyskał doskonały czas 3.44,5 min. bjęc dotychczasowy rekord Polski, pomimo iż zajął trzecie miejsce.

W biegu tuż zwyciężył Duńczyk Nielsen przed Hermanem (NRD). Chromik prowadził aż do ostatnich metrów. Dopiero tuż przed metą dał się wyminąć Duńczykowi i Niemcowi. Należy wspomnieć, że zwycięstwo biegł Nielsen po minucie i metry — zemsta!

W rzucie oszczepem bezapelacyjnie zwyciężył odniósł nasz reprezentant Sidło, rzucił oszczepem na odległość 79,97 m. Drugie miejsce zajął Norweg Dauleisen rzutem 74,24 m. (zb. k.)

O zadaniach w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu, postępu technicznego i usprawnienia organizacji produkcji

Skrót Uchwały Plenum KC KPZR powziętej 11 lipca br. na podstawie referatu tow. N. A. Bułganina

I. O niektórych wynikach pracy przemysłu

Plenum KC KPZR podkreśla, że w latach, które minęły od XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przemysł socjalistyczny osiągnął znaczne sukcesy. Plan pięcioletni wykonany został w zakresie globalnej produkcji przemysłu do 1 maja 1955 r. tj. w ciągu czterech lat i czterech miesięcy. Jest to wielkim zwycięstwem narodu radzieckiego w walce o umocnienie potęgi ekonomicznej państwa radzieckiego, o dalszy postęp naszego kraju na drodze do komunizmu.

Powinno być sukcesy przemysłu ciężkiego będącego podstawą rozwoju całej gospodarki narodowej, niustannego wzrostu dobrobytu mas pracujących i umocnienia potęgi obronnej kraju. Produkcja środków produkcji wzrosła do końca 1955 r. w porównaniu z rokiem 1950 o 84 proc. i stanowiąc będzie przeszło 70 proc. całej produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego.

Wielkim osiągnięciem okresu powojennego jest budowa gigantycznych elektrowni wodnych na Woldze — w Kujbyszewie i Stalingradzie oraz na rzekach Syberii. Moc budowanych obecnie w kraju elektrowni wodnych przewyższa prawie trzykrotnie moc wszystkich elektrowni wodnych, czynnych na początku 1954 r.

Globalna produkcja przemysłu budowy maszyn zwiększa się w 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 przeszło dwukrotnie, a w porównaniu z rokiem 1949 — 4,6 raza. Znaczące osiągnięcia w zakresie budowy i oprowadzania nowych, wysoko wydajnych maszyn, urządzeń i przyrządów precy-

zyjnych, opracowania i stosowania produkcyjnych procesów technologicznych. Wzrost produkcji budowy maszyn umożliwił podniesienie poziomu mechanizacji ciężkich i pracochłonnych robót w bardzo ważnych gałęziach przemysłu i rolnictwie. Obecnie na polach kółchozowych i sołchozowych pracuje 2 razy więcej traktorów, kombajnów zbożowych i innych maszyn rolniczych niż w roku 1940.

Na podstawie wszechstronnej rozbudowy przemysłu ciężkiego rozwija się przemysł lekki i spożywczy. Poziom produkcji towarów powszechnego użytku przewyższy w roku 1955 poziom produkcji z roku 1950 o 72 proc. wobec 65 proc. przewidzianych w planie pięcioletnim.

Wyniki pracy przemysłu w ciągu ostatnich lat potwierdzają ponownie słuszność generalnej linii naszej partii w sprawie prymatu rozwoju przemysłu ciężkiego. Partia niezmiennie realizując tę linię kieruje się wskazaniami wielkiego Lenina o konieczności szybszego rozwoju produkcji środków produkcji w porównaniu z produkcją artykułów spożywczych, jako koniecznego warunku rozszerzonej reprodukcji socjalistycznej.

Przemysł ciężki powinien również nadal rozwijać się szybciej niż inne gałęzie gospodarki narodowej. W tym celu niezbędne jest stała realizacja postępu technicznego w gospodarce, pełniejsze wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych, niustanna zwiększanie twórczej inicjatywy mas i oszczędności na tej podstawie szybkość i wydajność wzrostu wydajności pracy.

II. O dalszy postęp techniczny w przemyśle

Partia komunistyczna i rząd radziecki troszczą się stale o rozwój rodzimej nauki i techniki. W naszym kraju realizuje się konsekwentnie techniczne doskonalenie przemysłu, transportu, budownictwa i rolnictwa; wprowadza się do produkcji najnowsze osiągnięcia automatyki, telemechaniki, radiotechniki i elektroniki.

Równocześnie jednak w sferze gałęzi przemysłu niewiele jest doniesień osiągnięć nauki i techniki wprowadzających się zbyt wolno, a posiadane rezerwy przemysłu wykorzystuje się słabo.

Plenum KC KPZR uważa, że główne przyczyny niezadowalającego wprowadzania nowej techniki do gospodarki narodowej, to nie dość sprawne kierowanie przez ministrów i kierowników resortów pracami nad budową i stosowaniem nowych maszyn, mechanizmów, przyrządów i aparatury, stosowaniem nowych rodzajów materiałów i najnowszych technologii, zarozumiałe wrodzie wzięcie pracowników przemysłu, zajmujących kierownicze stanowiska, utrata przez nich poczucia odpowiedzialności za powierzone im zadania.

Niektóre ministerstwa zlekceważają działalność branżowych instytutów naukowo-badawczych. Instytuty naukowo-badawcze Akademii Nauk ZSRR i branżowe instytuty naukowo-badawcze pracują w sposób nieskoordynowany. Liczny kolektor kadry naukowych i technicznych urzędników w małym stopniu wciągany jest do opracowywania problemów z dziedziny rozwoju nowej techniki. Plenum KC KPZR postanawia:

Uznać, że najważniejszym zadaniem organizacji partyjnych, radzieckich i gospodarczych w dziedzinie przemysłu jest na równi z zapewnieniem wykonania planu gospodarki narodowej — jak największe podniesienie poziomu technicznego produkcji. Podstawowym warunkiem rozwiązania tego zadania powinno być zdecydowane zwiększenie tempa zastosowania udoskonalonej techniki we wszystkich gałęziach przemysłu.

Uznać za konieczne rozwinięcie na szeroki skądzie prac naukowo-badawczych i projektowo-konstrukcyjnych. Usprawnić finansowanie i zaopatrzenie materiałowo-techniczne prac wykonywanych przez przedsiębiorstwa oraz instytuty naukowo-badawcze w zakresie wprowadzania nowej techniki.

Zobowiązać ministrów, kierowników resortów i dyrektorów przedsiębiorstw do opracowania i realizacji środków rekonstrukcji technicznej czynnych zakładów przemysłowych i fabryk w dziedzinie zastąpienia przestarzałych urządzeń nowymi bardziej wydajnymi, jak również modernizacji urządzeń już zainstalowanych.

Po nakreśleniu najważniejszych zadań w tej dziedzinie dla podstawowych gałęzi przemysłu, takich jak: przemysł budowy maszyn, hutnictwo żelaza i metali nieżelaznych, przemysł węglowy, naftowy, chemiczny, energetyczny, leśny, produkcji aparatury radio-technicznej powszechnego użytku, uchwała zaleca:

podjąć kroki w celu jak najlepszego wykorzystania różnych odpadków produkcji i produktów ubocznych, będących tanią surowcem dla używania materiałów syntetycznych, spirytusu, kauczuku, glieryny, kleju pektynowego, środków do mycia, kwasu siarkowego, sztucznego włókna i innych chemikaliów, do których wytwarzania zużywa się obecnie zbyt konsumpcyjne, ziemniaki, fluszcze jadalne i inne cenne produkty.

W dalszym ciągu uchwała mówi o zadaniach ministrów, kierowników centralnych urzędów, naczelników zarządów technicznych i centralnych, dyrektorów naczelnych i inżynierów przedsiębiorstw oraz organizacji naukowo-badawczych i projektowo-konstrukcyjnych w dziedzinie projektowania nowych i rozszerzania czynnych przedsiębiorstw, projektowania maszyn i urządzeń, pracy instytutów naukowo-badawczych oraz biur konstrukcyjnych i laboratoriów, fabrycznych.

Plenum KC KPZR postanawia również:

Zobowiązać Państwowy Komitet Rady Ministrów ZSRR do Spraw Nowej Techniki, Akademii Nauk ZSRR oraz ministrów i urzędy centralne, by ulepszyły organizację informacji naukowej i technicznej, rozszerzyły kontakty z instytutami naukowo-badawczymi za granicą, wymiennie informację naukowej i technicznej, jak również zakup zagranicą literatury technicznej. Usprawnić organizację wymiany produkcyjnych doświadczeń, popularyzować pracę służby informacyjnej technicznej w ministerstwach, urzędach centralnych i przedsiębiorstwach.

Uznać za konieczne zorganizowanie stałej wytwory osiągnięć nauki i produkcyjnych doświadczeń gospodarki narodowej ZSRR w celu pokazania i propagowania osiągnięć przemysłu, rolnictwa i budownictwa.

III. O rozszerzenie specjalizacji i kooperacji w przemyśle

Plenum KC KPZR podkreśla, że specjalizacja i kooperacja zakładów przemysłowych

mają szeroki profil produkcyjny. Wytwarzają wyroby w szerokim i różnorodnym asortymencie. Produkcja mechaniczna, metalowa, jednego typu, zespołów i części rozpraszona jest w licznych nie wyspecjalizowanych zakładach.

W ministerstwach, urzędach centralnych i zakładach przemysłowych bardzo słabo prowadzi się prace zmierzające do ujednoczenia i normalizacji wyrobów zespołów i części.

Plenum KC KPZR postanawia:

Zobowiązać ministrów, urzędy centralne i rady ministrów republik związkowych do usunięcia wymienionych niedociągnięć i do zapewnienia szerokiej specjalizacji przedsiębiorstw przy równoczesnym organizowaniu masowo - potokowej produkcji i kooperowania w przemyśle.

Zobowiązać ministrów, urzędy centralne, Państwowy Komitet Planowania ZSRR i Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR do podjęcia kroków w celu rozszerzenia nomenklatury standardyzowanych, znormalizowanych i ujednoczonych części, zespołów i wyrobów oraz w celu zorganizowania ich produkcji w wyspecjalizowanych zakładach przy zastosowaniu najnowocześniejszej technologii.

Uznać za konieczne uporządkowanie gospodarki remontowej, dając do tego, aby w zakładzie remontu sprowadzał się do czynności wymiany części, zespołów i agregatów.

Zobowiązać Ministerstwo Budowy Samochodów, Traktorów i Maszyn Rolniczych, Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i inne ministerstwa oraz Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR i Państwowy Komitet Planowania ZSRR, aby uporządkowały produkcję części zamiennych do traktorów, maszyn rolniczych i samochodów, mając na uwadze organizację masowej produkcji wyspecjalizowanych części i zespołów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przygotować i przedstawić Radzie Ministrów do rozpatrzenia wnioski w sprawie zorganizowania w różnych częściach kraju wyspecjalizowanych odlewniczych, kuźniczo - prasowych i metalowych zakładów produkcyjnych oraz zakładów obróbki drzewa, wyposażonych w wysoko wydajne urządzenia i stosujących najnowsze technologie w celu zapotrzebowania w odlewni, wyrobów sztanconowe, wyroby kute i wyroby z tworzyw sztucznych i drzewa zakładów przemysłowych znajdujących się w danym rejonie, niezależnie od tego, jakimi resortowi podlegają;

zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Przygotować i przedstawić Radzie Ministrów do rozpatrzenia wnioski w sprawie zorganizowania w różnych częściach kraju wyspecjalizowanych odlewniczych, kuźniczo - prasowych i metalowych zakładów produkcyjnych oraz zakładów obróbki drzewa, wyposażonych w wysoko wydajne urządzenia i stosujących najnowsze technologie w celu zapotrzebowania w odlewni, wyrobów sztanconowe, wyroby kute i wyroby z tworzyw sztucznych i drzewa zakładów przemysłowych znajdujących się w danym rejonie, niezależnie od tego, jakimi resortowi podlegają;

zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Przygotować i przedstawić Radzie Ministrów do rozpatrzenia wnioski w sprawie zorganizowania w różnych częściach kraju wyspecjalizowanych odlewniczych, kuźniczo - prasowych i metalowych zakładów produkcyjnych oraz zakładów obróbki drzewa, wyposażonych w wysoko wydajne urządzenia i stosujących najnowsze technologie w celu zapotrzebowania w odlewni, wyrobów sztanconowe, wyroby kute i wyroby z tworzyw sztucznych i drzewa zakładów przemysłowych znajdujących się w danym rejonie, niezależnie od tego, jakimi resortowi podlegają;

zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Przygotować i przedstawić Radzie Ministrów do rozpatrzenia wnioski w sprawie zorganizowania w różnych częściach kraju wyspecjalizowanych odlewniczych, kuźniczo - prasowych i metalowych zakładów produkcyjnych oraz zakładów obróbki drzewa, wyposażonych w wysoko wydajne urządzenia i stosujących najnowsze technologie w celu zapotrzebowania w odlewni, wyrobów sztanconowe, wyroby kute i wyroby z tworzyw sztucznych i drzewa zakładów przemysłowych znajdujących się w danym rejonie, niezależnie od tego, jakimi resortowi podlegają;

zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Przygotować i przedstawić Radzie Ministrów do rozpatrzenia wnioski w sprawie zorganizowania w różnych częściach kraju wyspecjalizowanych odlewniczych, kuźniczo - prasowych i metalowych zakładów produkcyjnych oraz zakładów obróbki drzewa, wyposażonych w wysoko wydajne urządzenia i stosujących najnowsze technologie w celu zapotrzebowania w odlewni, wyrobów sztanconowe, wyroby kute i wyroby z tworzyw sztucznych i drzewa zakładów przemysłowych znajdujących się w danym rejonie, niezależnie od tego, jakimi resortowi podlegają;

zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

Zapewnić racjonalne rozmieszczenie produkcji części, zespołów i wyrobów w poszczególnych przedsiębiorstwach i ministerstwach.

Przedsiębiorstwa takie powinny być organizowane według obszarów gospodarczych w celu zbliżenia ich do źródeł surowców i do odbiorców.

Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych i dyrektorów przedsiębiorstw do zapewnienia bezwzględnej wykonywania w ustalonych terminach planu dostaw w ramach kooperacji.

Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR winien wprowadzić ścisłą kontrolę nad terminowym wykonywaniem dostaw w ramach kooperacji międzyresortowej.

(Dokończenie na str. 9)

Partia — sztuka — życie

W niewielkiej kuźni Stanisława Skury w Sopocie powstała piękna, artystycznie kute w metalu kraty, kandelabry i wiele innych detali zdobniczych. Wyroby tego artysty — metaloplastyka zdobiją wiele starych, odbudowanych ostatnio kamieniczkę Gdańska i Warszawy. Na zdjęciu: Artysta przy pracy.

CAF. — Fot. Ukielewski

DANUTA SOCHACKA

Przedfestiwalowy turniej artystów

Przed pięciu miesiącami Polski Komitet Organizacyjny V Światowego Festiwalu ogłosił ogłoszenie konkursu — w dziedzinie twórczości artystycznej: literatury, muzyki, plastyki, sztuki ludowej, dziennikarstwa, fotografii; regulaminy konkursowe uwzględniały przy tym podział na poszczególne dyscypliny artystyczne. Tak np. w dziedzinie literatury odrębnie konkursy stały: rzeźba, malarstwo, grafika, plakat; w dziedzinie literatury: poezja, dramat, proza.

Konkursy przedfestiwalowe mają już swoją bogatą tradycję, sięgającą do pierwszych międzynarodowych spotkań młodzieży. Podobnie jak w latach ubiegłych, najlepsze dzieła zgłoszone na konkursy reprezentowały będą naszą twórczość narodową na arenie międzynarodowej. Twórcy wysłali tysiące artystów, biorących udział w ośmiu konkursach, nieodłącznym spłata się z rytmem festiwalowych przygotowań, wzbogacając równocześnie nasz kraj o nowe, oryginalne dzieła artystyczne.

Ogłaszając konkursy w dziedzinie twórczości artystycznej, Polski Komitet Festiwalowy wyrzucił się do wszystkich twórców w Polsce Ludowej — zarówno do zawodowców, jak i do amatorów — pragnąc obudzić zainteresowanie współzawodnictwem festiwalowym we wszystkich środowiskach i uzyskać w efekcie możliwość jak najwierniejsze odbicie naszych osiągnięć artystycznych.

Konkursy przedfestiwalowe zostały już zakończone; nagrody laureatów w poszczególnych dyscyplinach są już znane szerokiej opinii; warto więc, chociażby w sposób najbardziej ogólny, zastanowić się nad wynikami konkursu, nad tym, czy spełnił on swe zadania i nasze nadzieje.

W niewielkiej, boznej sali warszawskiej „Zachęty” ukazała się drobna zaledwie część ekspozycji, które nadeszły ze wszystkich stron Polski uczestnicy konkursu — artyści ludowi. Na ścianach widać przez piękne tkaniny błoskotliwe, siedzące, sferoidalne, mazurowe; w gablotach ślania szklane; polewa cacka wykonane przez wiejskich szewców, tuż obok tłoczona uroczka w swym prymitywnym wdzięku rzeźby z drzewa. Gama świetnych kolorów, delikatnym, konkretnym kształtem przywołują oko widza wyznaczniki różnych regionów; u sufitu widać wspaniałe dekoracyjne plakaty. Ogromne bogactwo form, barw i treści zawarte w około tysiącu dzieł i dziełek, reprezentujących sztukę ludową wszystkich regionów Polski.

Konkurs na sztukę ludową jest niewątpliwie najbardziej „udany” konkursem festiwalowym, a równocześnie najciekawszym spośród konkursów w dziedzinie twórczości ludowej, jakie odbyły się u nas w ciągu dziesięciu lat. W konkursie wzięło udział 891 autorów, którzy nadesłali 3284 prace. Ta wielka popularność konkursu świadczy o głębokim zrozumieniu jego idei przez twórców ludowych — ludzi starszego i młodszego pokolenia. Ekspozycje towarzyszyły niejednokrotnie wystawie listy, w których artysty mówili — jakże szczerze i prosto — o pragnieniu uczczenia swą sztuką wielkiego spotkania młodzieży. „Swoje pisanki pociągam na dół, że pragnę położyć na całym świecie” — pisze Anna Mazurczyk ze wsi

Mielno, w Koszalinie, w tradycyjne motywy wplatając wzorunek symbolicznego gołębia. Wyniki konkursu na sztukę ludową staną się zapewne pod stałą do szerokiej dyskusji w kręgu działaczy kultury i sztuki. Ale ogromny wzrost zainteresowania zapomniałymi i nieznanymi ludowymi formami, rozkwit, jaki przeżywa najpóźniej z ceramiką czy wycinanką, przenikanie nowych treści naszego życia w tradycyjne formy wytworzonego ludowego artysty — to zjawiska godne głębokiego i jak najszerszego zainteresowania ze strony społeczeństwa.

Z dziełami, które napłynęły na konkursy plastyczne można się już zapoznać w salach warszawskiej „Zachęty”, gdzie zgromadzone najlepsze prace z dziedziny malarstwa, grafiki, rzeźby i plakatu. Reprezentują one na ogół dobry poziom artystyczny, są ciekawe i różnorodnie tematycznie. Wstrząsającą w swym dramatycznym napięciu obraz — „Okupacja” przedstawił Stefan Gerwatowski, studenta warszawskiej ASP. I pogodnie, spokojnie płótno Dziesiąta Głowackiego — „Miłość” — najlepsze z dzieł malarstwach — ukazują w aktywnej i pełnej nadziei „dzisiaj” naszego kraju. Piękny cykl Haliny Chrostowskiej „Warszawa” reprezentuje godnie naszą grafikę. Najlepszą rzeźbą konkursu jest „Mazowiec” J. Stanisława; nieco słabszy wypadł tym razem plakat, za który II nagrodę przyznano studentowi ASP w Krakowie, W. Buczkowi.

Wiele ciekawych prac nadeszła z plastyki-amatorów. Szczególnie interesująca była kompozycja młodego malarza-żołnierza Henryka Zagady, „Błękit pod Wiedniem”, nawiązująca, zapewne bezwiednie, do tradycji polskiego malarstwa XV i XVI wieku. Polska plastyka na konkursie międzynarodowym reprezentowana była — obok prac nagromadzonych w konkursie ogólnopolskim — również dzieła wybrane przez jury, z nadeślanych na organizowaną obecnie wystawę Młodej Plastyki oraz najlepsze prace plastyków polskich, powstałe w ciągu ostatnich kilku lat.

Interesujące wyniki dał konkurs w dziedzinie muzyki. Wzięło w nim udział wielu znanych kompozytorów, jak: Stanisław Wiechowicz, Witold Rówicki, Zbigniew Turski, Piotr Perkowski. Obok nich godnie zaprezentowali się przedstawiciele najmłodszego pokolenia kompozytorskiego, studenci szkół muzycznych. Tak np. w konkursie na utwór symfoniczny drugą nagrodę przyznał studentowi stalin-grodziekiej Wszechnicy Muzycznej — Wojciechowi Kilarowi.

CAF — Fot. Kubicki

Słabsze są wyniki konkursu w dziedzinie literatury. Nasi czelowi twórcy nie wzięli udziału w tym interesującym współzawodnictwie — z niewątpliwą szkoda dla jego wyników. Pewnym sukcesem konkursu literackiego jest „wyłowienie” kilku debiutujących tu, młodych talentów. Tak np. wyróżnienie w konkursie poezji otrzymał robotnik warszawski, Zygmunt Kwapiński, w konkursie na słuchowski radiowe III nagrodę otrzymała Irena Dudek, gospodyni domowa ze Zbierska. Konkurs na krótki utwór dramatyczny, — tak popularny i tak pożądany dla naszych świetle — przyniósł, niestety, wyniki bardzo słabe.

Zawiodł także oczekiwania konkursu na twórczość dziennikarską; nadesłało niewiele prac, wśród których wyróżniło na pracę 15-letniego ucznia z Poznania, Marianna Żurawiego. Interesujące wyniki dał konkurs poświęcony fotografii artystycznej. Zgromadził on 892 prace 90 autorów. Prace te cechował wysoki poziom artystyczny, ciekawa tematyka. Na najwyższe wyróżnienie zasłużyły prace Tadeusza Bukowskiego, Jana Chowańca i elektrotechnika z Krakowa, Leszka Dziedzica.

Jedno z najważniejszych zadań konkursu — zainteresowanie nie twórców zarówno zawodowców i amatorów przedfestiwalowym współzawodnictwem, ożywienie nurtu twórczości artystycznej w naszym kraju — niewątpliwie zostało wypełnione. Świadczy o tym duża ilość prac, nadesłanych na wszystkie niemal konkursy, świadczą tysiące listów, które napłynęły do biur festiwalowych. I te — w niektórych dziedzinach — wyniki konkursów były słabsze, jeżeli zważywszy na to, że konkursy — to jednak dzieła zgłoszone, to konkursy mają wartość, której nie wolno lekceważyć.

Wiele jest głodów. Nie tylko głód powodujący całkowite wyniszczenie organizmu, jak i Pudołkina, Pablo Picasso, jak i Siqueresa, Kuo Mo-za, jak i Brechta, Dunikowskiego, Kulstewicza, jak i Kruczkowskiego. U wszystkich tych artystów — jest to walka o tę samą prawdę historyczną, walka o prawdę człowieka — mimo różnych narodowych cech sztuki i różnych jej tradycji, i odrębności własnego, indywidualnego wyrazu artystycznego, własnej wewnętrznej miękkości i pasji twórczej każdego z wymienionych twórców.

Procesy te w ostatnim dziesięcioleciu stały się zjawiskami typowymi, kierunkowymi, stały się miarą naszych osiągnięć i błędów, miarą partyności i ideowości dzieła sztuki oraz jego twórcy. Oczywiście, dzieło sztuki rozwija się w sposób autonomiczny sprzecznym antagonizującym naszej epoki, zwłaszcza, że świadomość artystyczna twórcy nie zawsze i nie koniecznie pokrywa się z jego świadomością polityczną i klasową, ponieważ stanowi ona źródło wielu wąchań, błędów, potknięć. Mimo to, jedynie w plaszczyźnie tej właśnie — w stosunku do rzeczywistości funkcji sztuki, o realizację której i poznawaniu obrazu świata, o partyności, a więc świadomy wybór problematyki, dotyczącej człowieka i jego losów — toczy się dzisiaj dyskusja w środowiskach twórczych.

Polityka partii — to polityka nieustannego wiązania żywego nurtu twórczości z naszą codzienną rzeczywistością, z rewolucyjnym zjawiskiem głębokim, ustrojowym przemian w naszym kraju. Równocześnie zaś — to polityka świadomego wpływu na przez dzieła sztuki na człowieka pracy, a tym samym na jego udział w budownictwie socjalistycznym. Na tym tle dokonuje się nieustanny proces doskonalenia i pogłębiania twórczości.

Należy tylko pamiętać, że proces przenoszenia wytworzonej partii w dziedzinie życia artystycznego nie może następować schematycznie i bezpodstawnie, lecz poprzez codzienne mobilizowanie twórców wokół generalnej linii

Realizując te zadania, w pełni musimy sobie zdawać sprawę ze specyficznych trudności powstawania dzieła artystycznego, dla którego sprawy wyobraźni artystycznej są z koniecznością punktem wyjściowym wszelkiego procesu twórczego. W tych warunkach dyskusja, szczerza wymiana poglądów, jedyną drogą rozwoju sztuki, jedyną drogą kształtowania się szerokiego frontu rewolucji kulturalnej.

Dla wszystkich, którym droga jest sprawa człowieka, pokój i sprawiedliwości społecznej, dla każdego, kto rozumie kierowniczą rolę partii, jest zawsze miejsce wśród nas. Każdy, kto dla realizacji tych celów odkrywa nową drogę i stwarza niepowtarzalną i bezcenne dzieła artystyczne, pomagające żyć i walczyć człowiekowi pracy, jest pionierem i promotorem sztuki socjalistycznej, sztuki partyni.

Istotą sztuki jest ciągłe nowatorstwo. Sztuka w swym rozwoju — jako zjawisko coraz nowe, zachodzące jednak nie w próżnię, nie w abstrakcję, lecz w konkretnym społeczeństwie — ma ogromne znaczenie w naszej ideologicznej walce o socjalizm. W tym sensie w każdym dziele sztuki — nowe i socjalistyczne stanowią jedność. W tym sensie nie ma też granic dla odkrywczej wyobraźni artysty i każdy człowiek, i każde zjawisko w przyrodzie stoją dla niego otworem.

„Wszystkie piękne kwiaty w socjalizmie mogą kwitnąć — mówi Mao Tse-tung — chodzi tylko o to, żeby tych kwiatów było jak najwięcej i żeby kwitły barwnie wszystkich narodów i nieskończonych w swym genusie wyobraźni ludzkiej”.

Jeżeli przypominać te sprawy, to dlatego, aby nie zapomnieliśmy sobie etapu zwycięstwa naszej walki o sztukę realizmu socjalistycznego. Realizacja założeń naszej polityki nie jest więc drogą przypadkowych zrzutków, nawrotów i odwrótów, lecz trudną drogą rozwoju sztuki w służbie narodu i socjalizmu w oparciu o podstawowe założenia estetyki leninowskiej. Jest drogą rozwoju sztuki dążącej do odzwierciedlenia — bieżącej rzeczywistości — bieżącej rzeczywistości.

Realizując te zadania, w pełni musimy sobie zdawać sprawę ze specyficznych trudności powstawania dzieła artystycznego, dla którego sprawy wyobraźni artystycznej są z koniecznością punktem wyjściowym wszelkiego procesu twórczego. W tych warunkach dyskusja, szczerza wymiana poglądów, jedyną drogą rozwoju sztuki, jedyną drogą kształtowania się szerokiego frontu rewolucji kulturalnej.

Dla wszystkich, którym droga jest sprawa człowieka, pokój i sprawiedliwości społecznej, dla każdego, kto rozumie kierowniczą rolę partii, jest zawsze miejsce wśród nas. Każdy, kto dla realizacji tych celów odkrywa nową drogę i stwarza niepowtarzalną i bezcenne dzieła artystyczne, pomagające żyć i walczyć człowiekowi pracy, jest pionierem i promotorem sztuki socjalistycznej, sztuki partyni.

Istotą sztuki jest ciągłe nowatorstwo. Sztuka w swym rozwoju — jako zjawisko coraz nowe, zachodzące jednak nie w próżnię, nie w abstrakcję, lecz w konkretnym społeczeństwie — ma ogromne znaczenie w naszej ideologicznej walce o socjalizm. W tym sensie w każdym dziele sztuki — nowe i socjalistyczne stanowią jedność. W tym sensie nie ma też granic dla odkrywczej wyobraźni artysty i każdy człowiek, i każde zjawisko w przyrodzie stoją dla niego otworem.

„Wszystkie piękne kwiaty w socjalizmie mogą kwitnąć — mówi Mao Tse-tung — chodzi tylko o to, żeby tych kwiatów było jak najwięcej i żeby kwitły barwnie wszystkich narodów i nieskończonych w swym genusie wyobraźni ludzkiej”.

KLEMENS OLESIK

W Czarnolesie

Gdy zawałać z białego dworu
w jaśminową ciemną zieleń —
może Orszulka wybiegnie,
Jej sukienka się zabieli
w Jabłoni kwitnącej kolor.

W alejach i na krzakach
dojrzeła zmierzchu ciemna —
to o niej wierz napisał:
o czarnoleskich lipach
i o dziecięcych zabawkach.

„Niechaj inni pałace marmuru...”
„wpadł do parku oddział żandarmów,
Trzeba park cały otoczyć,
pod jaśminem żydowski chłopiec
strwożone serduszko przyciągał.”

He odbiegła tych lat?
Zachodziło i wschodziło słońce
nad wielkiej żałował ojcem,
nad jedną z największych strat.

Przyjechali do Czarnolesa
chłopcy wesołi ze wsi,
do dworu wesołość wnieśli,
przyglądali się kwiatom.

A jeden z nich pod lipą usiadł
ni to smutny, ni zadumany.
Na kartki kwiat Jabłoni upadł,
różany...

NASZE RECENZJE

Produkcja kapitalistyczna rozwija się techniką i posługując się tym procesem produkcji tylko w ten sposób, że wyznacza za razem same źródła bogactwa: ziemi i robotnika.

Marka „Kapitał” i „Ziemia” uczono nas: za gorami i morzami żyją sobie takie ludzki — lokie wzrostu, nie więcej. Taka już rasa — kaprys natury. Obraz śmieśnych istotek malowano idyllicznie, bańkowo. Jak w bajce Mickiewicza: *Stoi w książkach, że jest kędysz krakus małyutki, którego obywatela zwą się Karłutki.* Brzmiało by to mniej wesoło, gdyby mówiono prawdę: że Płgmejs — to ładna rasa, lecz po prostu głodni ludzie. Niekrodo stwarzano im „znośne warunki bytowania, okazywało się, że już trzecie pokolenie osiągało normalny ludzki wzrost. Karłami uczynili ich głód.

Zresztą po co sięgnąć tak daleko. Kto widział 3284 prace, mógł zauważyć na ulicy bawiące się dzieci o starczych, apatycznych twarzyczkach i mnóstwo skarłowaciałych ludzi. To wszystko — dzieło głodu. A powieść Jalu Kurko „Grypa szaleje w Naprawie” w istocie traktuje również o głodzie. Wśród dobrze odżywionych ludzi grypa nie zbierałaby tak obfitego żniwa śmierci.

Wiele jest głodów. Nie tylko głód powodujący całkowite wyniszczenie organizmu,

lecz również cząstkowy, ulatujący, wynikający z chronicznego niedożywiania, z braku białka zwierzęcego, czy witamin. Ten ostatni jest źródłem chorób, takich jak pelagra, krzywica, beri-beri, szkorbut, zmniejsza odporność organizmu na gruźlicę, przysiępa umysł, paraliżuje energię. Jest groźnym zjawiskiem społecznym — trapi 2/3 ludzkości.

Czemuż więc nauka burżuazyjna kryła to zjawisko przed opinią? Czemu milczała? Czy była z tej samej przyczyny, z jakiej w domu powieszono go nie mówi się o szkurku. Monopole i będnę na ich usługach rzadcy nie kwapiły się z finansowaniem badań zjawiska głodu. Zysków to nie przyniosło, a tylko ludzie zniechęca się interesować, jak wielki jest zasięg, jakie są jego przyczyny i kto ponosi za to odpowiedzialność.

Ale ten spiszek milczenia nawet w szeregach naukowców burżuazyjnych utrzymał się nie dłużej. Coraz śmieiej przedstawiać go postępowi przedstawicieli nauki. Jednym z nich jest Josue de Castro, przewodniczący czeskiej FAO (Organizacja do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa przy ONZ) i dyrektor brazylijskiego Instytutu do Spraw Wyżywienia. Owocem wieloletnich badań naukowych jest

lecz również cząstkowy, ulatujący, wynikający z chronicznego niedożywiania, z braku białka zwierzęcego, czy witamin. Ten ostatni jest źródłem chorób, takich jak pelagra, krzywica, beri-beri, szkorbut, zmniejsza odporność organizmu na gruźlicę, przysiępa umysł, paraliżuje energię. Jest groźnym zjawiskiem społecznym — trapi 2/3 ludzkości.

Czemuż więc nauka burżuazyjna kryła to zjawisko przed opinią? Czemu milczała? Czy była z tej samej przyczyny, z jakiej w domu powieszono go nie mówi się o szkurku. Monopole i będnę na ich usługach rzadcy nie kwapiły się z finansowaniem badań zjawiska głodu. Zysków to nie przyniosło, a tylko ludzie zniechęca się interesować, jak wielki jest zasięg, jakie są jego przyczyny i kto ponosi za to odpowiedzialność.

Ale ten spiszek milczenia nawet w szeregach naukowców burżuazyjnych utrzymał się nie dłużej. Coraz śmieiej przedstawiać go postępowi przedstawicieli nauki. Jednym z nich jest Josue de Castro, przewodniczący czeskiej FAO (Organizacja do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa przy ONZ) i dyrektor brazylijskiego Instytutu do Spraw Wyżywienia. Owocem wieloletnich badań naukowych jest

lecz również cząstkowy, ulatujący, wynikający z chronicznego niedożywiania, z braku białka zwierzęcego, czy witamin. Ten ostatni jest źródłem chorób, takich jak pelagra, krzywica, beri-beri, szkorbut, zmniejsza odporność organizmu na gruźlicę, przysiępa umysł, paraliżuje energię. Jest groźnym zjawiskiem społecznym — trapi 2/3 ludzkości.

Czemuż więc nauka burżuazyjna kryła to zjawisko przed opinią? Czemu milczała? Czy była z tej samej przyczyny, z jakiej w domu powieszono go nie mówi się o szkurku. Monopole i będnę na ich usługach rzadcy nie kwapiły się z finansowaniem badań zjawiska głodu. Zysków to nie przyniosło, a tylko ludzie zniechęca się interesować, jak wielki jest zasięg, jakie są jego przyczyny i kto ponosi za to odpowiedzialność.

Ale ten spiszek milczenia nawet w szeregach naukowców burżuazyjnych utrzymał się nie dłużej. Coraz śmieiej przedstawiać go postępowi przedstawicieli nauki. Jednym z nich jest Josue de Castro, przewodniczący czeskiej FAO (Organizacja do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa przy ONZ) i dyrektor brazylijskiego Instytutu do Spraw Wyżywienia. Owocem wieloletnich badań naukowych jest

lecz również cząstkowy, ulatujący, wynikający z chronicznego niedożywiania, z braku białka zwierzęcego, czy witamin. Ten ostatni jest źródłem chorób, takich jak pelagra, krzywica, beri-beri, szkorbut, zmniejsza odporność organizmu na gruźlicę, przysiępa umysł, paraliżuje energię. Jest groźnym zjawiskiem społecznym — trapi 2/3 ludzkości.

Czemuż więc nauka burżuazyjna kryła to zjawisko przed opinią? Czemu milczała? Czy była z tej samej przyczyny, z jakiej w domu powieszono go nie mówi się o szkurku. Monopole i będnę na ich usługach rzadcy nie kwapiły się z finansowaniem badań zjawiska głodu. Zysków to nie przyniosło, a tylko ludzie zniechęca się interesować, jak wielki jest zasięg, jakie są jego przyczyny i kto ponosi za to odpowiedzialność.

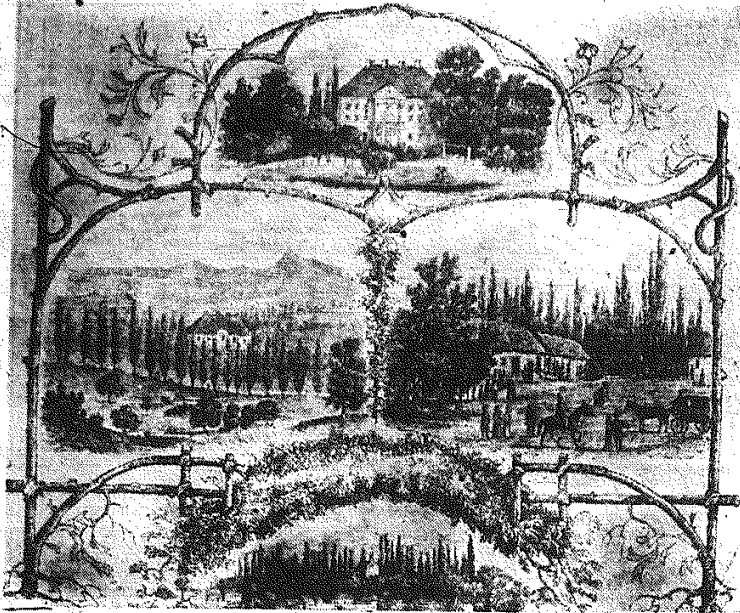
Ale ten spiszek milczenia nawet w szeregach naukowców burżuazyjnych utrzymał się nie dłużej. Coraz śmieiej przedstawiać go postępowi przedstawicieli nauki. Jednym z nich jest Josue de Castro, przewodniczący czeskiej FAO (Organizacja do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa przy ONZ) i dyrektor brazylijskiego Instytutu do Spraw Wyżywienia. Owocem wieloletnich badań naukowych jest

W salach „Zachęty” zorganizowana pokaz najlepszych prac nadesłanych na przedfestiwalowy konkurs artystyczny. W konkursie wzięło udział 891 autorów i nadesłano 3284 prace. Na zdjęciu: „Wesoła świątka” — lalki w strojach regionalnych wykonane przez Weronikę Bańkę z Będzina — I-rza nagroda w konkursie zdobniczym. CAF — Fot. Kubicki

Kiosy 1873 r

Solec i jego wody mineralne

Pałac w Zborowie, Wiosna Solec, Łazienki w Solcu

W pięknej dolinie nad Wisłą, niedaleko ujścia Nidy, po lewej stronie obrzeżek, w powiecie Stopnickim, guberni Kieleckiej, leży wieś Solec, słynna od lat kilkudziesięciu swym zdrowotnym, siarczanym - alkalicznym źródłem. Miejscowe urządzenie, jak najmniej piękne okolice i czarowne widoki, czynią z miejscowości tej miłe ustronie, gdzie wśród spokoju i sielskich uroków, corocznie tysiące osób spieszy szukać wytchnienia, rozrywki i korzystają z dziwnych leczebnych skutków tajemnych wód mineralnych.

Winiary — z tej zaś Sączucin, Dąbrowa, miasto Tarnów i w. in. — z tamtej strony Wisły Z pomiędzy nich Winiary są szczyt, ze swym starym pałacem i ogrodem położonym na szczycie wyniosłej góry, spadzającej wysoką stroną do koryta Wisły — stanowią jednolite i najładniejsze miejsce towarzyskich wycieczek. W Nowym Mieście Korczyn, ciekawie zwiedzają starożytne tameczne świątynie, przedstawiające zarówno pod względem sztuki, jak i architekturą, wiele ciekawych szczegółów.

Odąd odpowiednie rury drewniane prowadzą ze Zborowa wyborną wodę, tak pożądaną przy picu słonych wód mineralnych. Dla uprzyjemnienia pobytu gościom, corocznie zamawiano bwa do Solca truppa dramatyczna (niezadko znane krakowskie towarzystwo). Stala orkiestra grała tu z rana przy źródle, a po południu w ogrodzie spacerowym. Peryodycznie urządzone zebrania towarzyskie, bale i loterie fantowe, obok rozrywki i zabawy, łączą się z celem dobroczynnym przyznając pomoc biednym cierpiącym. Oprócz pomienionych już miejsc wycieczek, goście solscy często w licznych gronie, odbywają także spacer i przejażdżki do Czarków nad Nidą, słynnych kopalnic sianki, z pięknie palaniami i ogrodem, do wsi Kikawa, z wielkim polem dzikim parkiem i wielu innych piękniejszych pobliskich miejscowości.

W pobliżu Solca niecałe ku północy, w rozległej dolinie, u stóp tak zwanej Magierowskiej góry, leży piękna wieś Zborów, ulubione miejsce przychadzek solceńskich gości. Starożytny tamczyny pałac, dawna kolebka burzliwej rodziny Zborowskich, jest dotąd starannie utrzymywany i przez właścicieli zamieszkały. Wspomniana góra Magierowska, pamiętna w dziejach pogromem wojsk siedmiogrodzkiego księcia Rikard Czarnieckiego, za króla Jana Kazimierza, przedstawia dla lubowników przyrody niewyczerpane źródło krajoznawczego piękna. Z niej to oczom widza, odkrywają się piękne panoramy rozkosznych las i pól, u malowniczo porożycami tu i ówdzie gajami i lasami z dębów, brzozy i osny. U stóp góry, z białego wapienia wytryska krynica zimnej jak kryształ przeczyszczonej wody słodkiej. Drogi i gościńce łączące okolice nie stola i miasteczka, znaczą szeregi gestych, smagłych topoli włoskich, — nadających szczególniej, odrębną charakterystykę całemu krajoznawczemu. Stopnicki trakt łączący się z drogą bitą kielecką w węzłowych zakrętach spuszcza się tutaj dolina i po przez wieńce drzew i chat wiejskiej Zborowa, biegnie ku Solcowi, biejącemu murywarym o strzeżenie wietrzycielom, w poróżnieniu zieleni drzew i ładnych dworów gościńców.

Zdrój mineralny solecki, położony opodal od głównego placu miejscowego, łączy się z nim piękna aleja, ocieniona wonną akacją i topolami włoskimi. Nad źródłem i obok wznosi się budynek i przyrząd dla dobowania wody, która od powierzchni urzędowej rami rozprzodza się do kranów do picia i po sąsiedniej budowli mieszczącej w sobie łaźni. Oddzielnie wzniesiona wielka sala kryta i aleje wysadzone krzewami i drzewami, służą dla przebieżki w czasie picia wód. W oddali miejsce dla orkiestry i zapadła pojeżdżów, dopełniają całości tej zdrowotnej części Solca.

Ważne pod względem leczniczym wody mineralne soleckie, były przedmiotem wielokrotnych badań uczonych nazwanych lekarzy. Dr. J. Liechten, prof. Dr. Dietl, geolog Zelsner, poświęcał im specjalne swe badania i prace. Ostatnio, w skutki podjęzione przez Dra Dietla, a umianę przez właściciela Solca p. Gólfroy i lekarza zdrowotnego Dra Sulickiego potrzebę dokonania nowej analizy wód soleckich — zbadanie to powierzone zostało Dr. Filozof, p. Wawniekiewiczowi prof. h. obojętnej Wszechnicy Rezerwat rozbiórki i badań swych, opartych na najnowszych metodach nauki prof. Wawniekiewicz ogłosił w osobnej broszurce wydanej drukarnią w Warszawie. Dokładnie to przedstawienie składu i własności fizycznej — chemicznych wód soleckich, w ręku lekarzy naszych jest cenną wskazówką i materiałem w poradach lekarskich.

Solec długi czas pozabawiony był wody słodkiej do picia i gotowania. Obecnie zaopatruje się w tę potrzebę wodotrysk Szydłowski, od fundatora swego tak nazwany. General Teodor Szydłowski, niegdyś adiutant księcia Józefa Poniatowskiego, przez wdzięczność dla miejscowych kapłanów, które go do dokuczyłnych cierpień choroby artretyz uwalniły, ofiarował 5000 złp., celem urządzenia na miejscu stałego wodotrysku do wody słodkiej, którą dawniej z wielkim trudem na końach dowozić — trzeba było.

Na drugim końcu wspomnianej głównej alei, łączącej się przez plac kościelny i teatralny z traktem stopnickim, rozciąga się w około wieś Solec, kościół, teatr z salą balową, hotel, zajazd, jatki, piekarnia, sklepy i domy gościnne, wysuwające się różnicę południową, wzdłuż całej alei prowadzącej do źródła i łaźni. Do teatru przytyka cieniasty ogród spacerowy. W miejscowym zarządzie gminnym, urzędzona na letni sezon stała ekspedycja, połączona regularnym biegiem poczt z pobliską stacją Stopnicką, ułatwia przyjmowanie i szybki odbiór korespondencji.

Co się tyczy komunikacji, dla ułatwienia jej i udogodnienia, zarząd wód mineralnych soleckich, urządza corocznie na czas trwania sezonu kuracyjnego, pomiędzy Solcem, a miastem gubernialnym Kielcami, regularny bieg karęt omini busowych, traktem bitym stopniczym.

KIOSY czerwiec 1873 r.

SPOTKANIE WYŚWIADKÓW Z REŻYSEREM ALEKSANDREM FORDEM

W Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki w Warszawie odbyło się spotkanie — możliwości filmu — z reżyserem Aleksandrem Forde, twórcą filmów „Ulica Gramsz” i „Pięćka” z ulicy Barskiej w Aleksandrze Ford charakterystyczny m. inn. obecną sytuację naszej kinematografii oraz podzielił się wrażeniami ze swych ostatnich podróży do Francji i NRD. W czasie spotkania wygłosił on żywą i interesującą dyskusję.

PRZEMIANOWANIE WYŚWIECZKI SZKŁA ARTORSKICH

W myśl zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki Państwa, Wyższa Szkoła w Krakowie została przemianowana na Państw. Szkołę Teatralną im. J. Słowackiego. Z dniem 1 września 1917. zostanie utworzony w tej uczelni wydział reżyserski. Państw. Wyższa Szkoła Aktorska im. Leona Schillera w Łodzi zgodnie z tym samym zarządzeniem została przemianowana na Państw. Wyższą Szkołę Teatralną im. L. Schillera. Istniejący w tej uczelni wydział inżynierski został przeniesiony do wydziału reżyserskiego teatru niezarządzonego.

W głębi krajoznawczy kręte koryto Wisły srebrna znaczy się wstęga, a w dzień pogodny na widnokręgu, zleka jak widma blizna wyciekłymi barwami tęczy niezbyt czyste, pokryte białym śniegów płaszczyznem.

Przez Zborowa i Solca wiadnieją w okolicy Nowe Miasto Korczyn, starożytna Wislica,

Kronika KULTURALNA

INAGURACYJNY PROGRAM TEATRU SATYRYKÓW „SYRENA”

Teatr Satyryków „Syrena” powstał z połączenia Teatru „Syrena” z Teatrem Satyryków, zainaugurował swą działalność interesującym programem pt. „Dobli nadal” w reżyserii S. Perzanowskiej, sprawie scenograficznej M. Elie i Z. Ippolitego. Aktualne słońce, dowcipne monologi, pełne uroku piosenki, muzyka i taniec, słońcy się na widowiskowe skąd się tłumom, pełno lekkości i wdzięku, w którym szczególnie umiarkowano ogranej, schematyczny satyry.

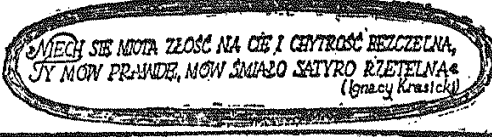
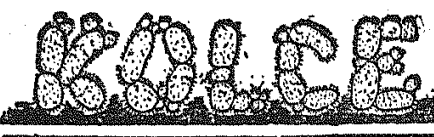
Konferencja prowadzili: S. Grodzki, J. Duszyński i J. Pietschiewicz

JERZY KAWALOWICZ NAKRECA NOWY FILM PT. „CIER”

Znany reżyser filmowy Jerzy Kawalerowicz, twórca filmów „Celuloza” i „Bóg gwiazdy trylityka”, przystąpił do realizacji nowego filmu pt. „Cier”. Według scenariusza Aleksandra Ścibor-Ryńskiego, opartego na jego noweli pod tym samym tytułem. Pierwsze partie filmu dotyczą okresu okupacji, nakreślone są w Warszawie na ulicach Pragi.

NOVA SZTUKA W KUBACKIEGO

Autorka sztuki „Krajk łazębny” — krytyk literacki i profesor U. J. dr Wacław Kubacki wygłosił ostatnio w Czesłochowie odczyt o Mickiewiczu. Po odczytaniu prelegent zapoznał zebranych ze swą nową sztuką pt. „Rzemska wiosna”, opartą na liście Adama Mickiewicza. Sztukę prof. W. Kubackiego zamierzają wystawić teatry w Bydgoszczy i Łodzi.

Niech sam przerówi...

W świetlicy fabrycznej zebrał się cały zarząd. — Proszę towarzyszy! — zagał przewodniczący. — Niedobrze jest, bardzo niedobrze. Tu Rok Mickiewiczowski w pełni, a u nas cicho. W okręgu pretensje mają. Musimy się wyrazić. Imprezy i tego, w ogóle inicjatywa i aktywność. — Postępowanie trwało dość długo. A wkrótce potem zaczęły się w świetlicy mickiewiczowskie imprezy. Dużo ich było, nie można powiedzieć. A więc najpierw był odczyt pt. „Mickiewicz — wieszcz narodowy”. Po tem był odczyt pt. „Mickiewicz i jego współczesność”. Potem był odczyt pt. „Mickiewicz i jego współczesność”. Potem było jeszcze kilka odczytów, a potem znowu zebrał się zarząd świetlicy.

Anekdota

Po premierze „Pigmaliota” zachwycona publiczność wywołała Bernarda Shaw na scenę. Kiedy ów kłaniał się publiczności, z galerii dał się słyszeć głos. — Ta sztuka jest do niczego. To bzdura. Shaw spojrział na surowe go krytyka i rzekł ze spokojem: — W zupełności zgadzam się z panem, drogi przyjacielu, ale co możemy na to poradzić? Jesteśmy w mniejszości. — Panie Goldwyn, trudność porozumienia się leży w tym, że pan mówi w języku sztuce, a ja o pieniądzech.

HUMOR FRANCUSKI

AWANS

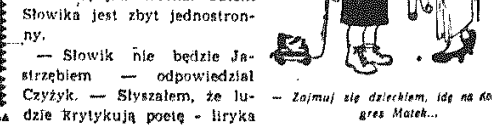
Kot pracował w magazynie zbożowym i za wykonanie nadwyżki planu niszczenia myszy został awansowany na wyższe stanowisko — do pilnowania składów materiałowych przed kradzieżami. Psa, który nie podobał się Baranowi, posłano na miejsce Kota do magazynów zbożowych.

BAJKA

W magazynie zbożowym znowu zjawily się myszy, a złodzieje zaczęli odzwiedzać skład materiałów i rozkradać materiały.

NIEMIECOWARTOSCIOWY PTAŚKIEK

Nasz Słowik — powiedział Wrona, kręcąc łbem — nie jest pełnowartościowym ptakiem. Umie tylko śpiewać i wywołać wysokie trele. Nie ma talentu do krzyku, jak np. Jastrząb, trąkotania, jak Sroka, albo, powiedzmy, krakania, jak Wrona. Talent Słowika jest zbyt jednostronny.

— Słowik nie będzie Jastrzębiem — odpowiedział Czyzyk. — Słyszałem, że ludzie krytykują poetę — liryka

Gdy Zając robi gazetkę...

Bajkę opowiem wam zajmującą. (Wniosków z niej da się wyciągnąć sporo). Kiedys wybrano na redaktora Śriennej gazetki — tchórza Zająca. Zawszad mu znoszą notatek stos: Jedne na białej korze pisane, inne na liściach jeżyn, lopianu. Zając binokle wkłada na nos, Czyta... i dusza wchodzi mu w Błoty. — Krytyka... — szepece strachem przetyty. — Nieszczęście śełagnę na siebie jeszcze, Jeżli w gazetce mej to zamieszczę. Przecież tu pisze, że Lis kumoter. Ze z Wilka złodziej jest w owozej skórze. Ze Niedźwiedzia tylko wielki niepotem, Ze tolerować nie można dłużej. Duma i duma Zając w kapuście, A tu gazetkę trzeba wypuścić. Całą nos śełgał w świetle księżycy, Skrośiał, poprawiał, wiersze obliczał, A gdy wstał ranek, gazetka owa Już całkowicie była gotowa. Przyprowadź Niedźwiedź, spojrzaj, pozwól, Miśnają jęzorem — a z góry, z drzewa — I lipa! — krzyknęła para czyżyków. — Wezak widzieliśmy, że całą nos Zając, w kapuście siedząc jak kloce, Z Lisem uzgadniał każdy artykuł!

Nie wiele warta taka „krytyka”, Która nikogo nie śmie dotykać!

Opera ta była podobna do dziesiątek innych, które codziennie do naszej redakcji przynosi listonosz. Jednakowy format, znaczki, stempel pocztowy. Lecz zawartość jej była inna niż w pozostałych kopertach. Zamiast bowiem listu korespondenta czy czytelnika było w niej male, cieniłe, lekko fioletowe szkieleto.

Cudowne szkieleto

Wiesz o tej niezwykłej przesyłce szybko obiegła całą redakcję. Kilku redakcyjnych kolegow z wielkim zaciekawieniem jelo oglądać szkieleto.

— Szkieleto jak szkieleto — zawyrokował jeden — tylko nie wiadomo kto i po co przy ślał je do redakcji. Mówiąc to kolega spojrzal przez szkilo w okno... okrzyk zdziwienia wyrwał mu się z ust.

— Stuchajcie! — zawołał do otaczających go kolegow — widzę w szkielecie ciekawą otóbrz przedstawiający świetlicę w wielkiej mieszczącej się w sali budynku szkolnego. W świetlicy, tej instrumenty muzyczne, gry towarzyskie, księgi i są porozwalane, pokryte grubą warstwą kurzu. Świecił czarna sieć i ziewa z nudów, dębnie w nosie, a kilku 15 — 17 — letnich chłopców gra zawzięcie w karty pomagając sobie nieuczestnymi słowami.

— Pokaż, ja zobaczę — zawołał drugi kolega. — Poczekaj, poczekaj, to ja joma świetlicy, tylko w jakiej miejscowości ona się znajduje? A, już wiem, w Bielniech pow. Kielec. — Masz zobacz. — Co, tyś widział świetlicę? — zawołał drugi kolega patrząc przez szkieleto w okno — Bo ja widzę co innego. Ota widzę stacie kolejową Słyków,

Satyryczne WYCIECZKI

Cudowne szkieleto

dalej wieś Słyków, a pokródek rzeka Kamienica. Na niej zaś most. Ale jaki most! Niektóre bale wystają na kilkanaście centymetrów, między nimi duże dziury. Jasne, że o przejechaniu koni czy przejeździe pieszego nie ma mowy. Mo że być przecież nieszczęśliwy wypadek. Trochę dalej zaś jest drugi most. Tylko nie wiem dlaczego nie ma przy nim poręczy? A może...

Dalsze słowa przerwał mu trzeci kolega wrywając szkieleto z rąk. — Ja znów widzę co innego — zawołał. Widzę mianowicie pokój Powiatowego Zarządu Rolnictwa w Zwoleniu. W nim leżą pokryte kurzem

setki podan, skarg i odwołań chłopów tego powiatu. W otwartych drzwiach tego pokoju cisną się chłopci i po otwartych ustach widać, że pytają: „co jest z naszymi podaniami?” Natomiast znajdujący się w tym pokoju pracownicy PZR nie sobie nie robią z wołania chłopów i nawet nie spojrzą na te podania pokryte już kurzem.

Czwarty kolega, który dostał w swoje ręce szkieleto, zo bażył... kiosk PSS przy ul. Kolejowej w Ostrowcu. — Kiosk normalny — atwierdził ten kolega — tylko że mi się coś w nim nie podoba. A, już wiem. Sprzedawcy w tym kiosku ob. Makuszyńska i jej mąż ordynarnie odnoszą się do klientow. Swych znajomych załatwiają poza ko lejka. Za niektóre towary pobierają wyższe ceny. No żyłki „Vörös cziliang”, które w innych sklepach kosztują 1.20 zł w kiosku tym kosztują 1.50 zł.

— Co to może być? — Zapytuje piąty kolega — Oglądając szkieleto — każdy w nim widział inny obraz. Ciekawe co ja w nim zobaczę! — Co widział, co? — zawałali zaciekawieni koledy. — Widzę sklep GS-u w Słykowie. Przed nim są ludzie, którzy nuryli sprzedawać pusze butelki. Ludzie ci stoją, niektórzy odchodzą z powrotnem, bo sklepowa odwiera im, że sklep GS opakowań szkłanych nie skupuje. Tymczasem do mego pokoju przyszło więcej kolegow. Każdy chciał obejrzeć szkieleto i przekonać się, co w nim zobaczy.

Oglądało nas pięciu, każdy widział w nim inny obraz. To jest coś niezwykłego. Co to za szkieleto? — Już wiem — zawołał jeden. — To jest cudowne szkieleto. Patrząc w nie pod światło zobaczymy różne zandebania i nieporządki w Kieleckiej, równie wyraźnie, jak nasi korespondenci tam na miejscu. Pozostali koledy zgodzili się z nim. Zanotowaliśmy skwapliwie tą drogą zebrane informacje. Za tydzień nasze wycieczki my „cudowne” szkieleto z redakcyjnej szafki.

Na podstawie korespondencji nadesłanych przez: S. Durleja, Cz. Kamionki, E. Rorcuha, i Z. Nowolnika opracował J. JANCZAK

